

СУСПІЛЬСТВО

491 день на позиції, власноручна ампутація ніг. Бійця ЗСУ вперше в історії евакуювали дроном

«Настоящее время»

24 жовтня 2026, 20:52

Під час евакуації дроном бійця ЗСУ Костянтина Власенка

ЗСУ вперше евакуювали пораненого військового із зони бойових дій за допомогою дрона. Він провів на позиції 491 день, зазнав тяжкого поранення і втратив обидві ноги. Піхотинець 30-ї бригади Костянтин Власенко залишився сам після загибелі побратима й продовжував утримувати позицію на Куп'янському напрямку. Про це розповідає телевізійна та онлайн-мережа [«Настоящее время»](#), створена Радіо Свобода для російськомовної аудиторії.

Було здійснено кілька спроб евакуювати військовослужбовця **Костянтина Власенка**, але російські військові зривали ці місії. Тоді бійці 92-ї бригади разом із виробниками Gurzuf Defence почали готувати план евакуації повітрям. Вони доопрацювали важкий гексакоптер і провели попередні випробування.

Голосового зв'язку із самим пораненим не було, тому за день до операції військові надіслали йому відеоінструкцію про те, як закріпитися на дроні. Гексакоптер мав пронести його понад 15 кілометрів, поки в повітрі тривали бої та радіоелектронне придушення. Політ прикривали українські військові кількох підрозділів, а до планування залучили артилерію, засоби РЕБ і ППО. Оператор успішно евакуював пораненого з позиції.

Костянтину Власенку 49 років. До повномасштабної війни він працював водієм БелАЗу в кар'єрі й жив у Кривому Розі. На фронт пішов добровольцем із підприємства, коли повістки почали надходити іншим його колегам.

Журналісти **Reuters** поспілкувалися з ним у госпіталі в Харкові, де військовий проходить лікування. Під час бойових дій він втратив обидві ноги й був змушений самостійно провести собі ампутацію, щоб вижити.

«Я себе вже поховав. Ну, ви самі розумієте: 491 день практично бути самому».

Костянтин Власенко у госпіталі

Костянтин розповідає, що величезний гексакоптер, який мав його евакуювати, приземлився поруч із його позицією із сильним гуркотом, але цей звук після півтора року болісного очікування дуже його порадував:

«Ніби вертоліт сідав. Такий гул стоїть! Це залишиться зі мною до кінця життя – гул порятунку. Навіть смак такий... Це не пояснити, але він є, цей смак. Це просто неймовірно».

«Летіти я не боявся, падати в ліс я не боявся. А от якби я впав у воду – цього я боявся. Я не вмію плавати», – зізнається військовий.

«Гвинти почали стихати, збіглися мої хлопці, почали витягати. Я кажу: «Я сам, я сам!» Сам виліз і на карачках побіг. Вони за мною бігли».

Костянтин пересувається лікарнею в інвалідному візку – у нього немає стоп і частини гомілок.

Після загибелі його побратима інші військові намагалися дістатися до Костянтина, але загинули внаслідок російських ударів. «[Були бійці], які йшли до мене... І не дійшли, – Костянтин замовкає, збираючись із силами, щоб продовжити. – Вони герої».

«Я вже не хотів, щоб хтось ішов, – каже він. – Я знав, що хід війни буде переломним – у той бік чи в той бік. Але аби тільки не йшли на заміну, щоб не гинули. Але загинули ще двоє людей, які йшли забирати тіла моїх побратимів, які вже були «двохсотими»... Ось тоді я вже зрозумів, що для мене це точно буде переломний [момент]. Що сюди вже ніхто не дійде».

Sofia Gatilova (Reuters)

Воду, їжу й теплі речі йому вдавалося отримувати за допомогою скидів із дронів. «Хлопці мене балували», – усміхається Костянтин під час інтерв'ю журналісту Юрію Бутусову.

Він розповів, що побратими скидали йому шоколад, чай, сигарети. Коли надійшла посылка від дружини, її перепакували для відправлення дроном і теж скинули. Серед іншого там була книжка Стівена Кінга «Чужинець», яку він відтоді й читав на позиції. Щогодини військовий виходив на зв'язок із побратимами й розповідав, що бачить навколо себе, тобто продовжував нести службу.

На позицію долітали й російські безпілотники, продовжуючи бити по останньому українському військовому, який там залишався.

«Я підняв голову – ворожа «пташка». Вона скинула боєприпас. Влучило мені в ногу й у шию. Усе побіліло... Спрацював інстинкт самозбереження – я заліз назад в укриття. У шию залетіло – наскрізь пройшло. А в нозі залишилося», – розповідає військовий.

На той момент Власенко уже втратив ліву ногу через поранення та гангрену, що почалася, – тканини стопи згнили, і вона відпала. Другу ногу він ампутував собі сам, розповів він Reuters.

«Треба було ампутувати, бо вона тягнула за собою, і кістка дедалі більше вилазила. Ця нога вже заважала. Врятувати її було неможливо, і я вирішив її відрізати. Відрізав, наклав турнікет, одразу бандаж. Турнікет трохи послабив, бо кровотеча зупинилася, – і так у мене вже не стало двох ніг. І я залишився на позиції без ніг».

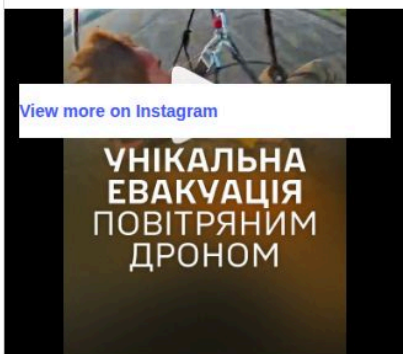
«Не знаю, як у мене не почалося зараження крові, і лікарі не знають. Із ліків у мене був бетадин, протизапальні препарати, а потім я вже просив тільки знеболювальні», – розповів Власенко Юрію Бутусову.

Костянтин Власенко у госпіталі

Чекати на порятунок йому довелося в крихітному укритті на місці повністю зруйнованої будівлі.

«Ворог думав, що вже й мене знищив, усе вже було розбите. Місця було впритул: я лежав – метр шістдесят, може, завдовжки й сантиметрів вісімдесят завширшки. І так я прожив там до 4 жовтня, коли мене евакуювали».

[View more on Instagram](#)

УНІКАЛЬНА ЕВАКУАЦІЯ ПОВІТРЯНИМ ДРОНОМ

Військовослужбовець 30 омбр зазнав поранення на позиції. Через велику кількість ворожих дронів і заміновану місцевість евакуювати його наземним роботизованим комплексом було неможливо.

Для місії обрали важкий гексакоптер українського виробника, який компанія надала безкоштовно. Спільно з виробником воїни 92 ошбр модернізували дрон, впровадили технічні рішення для стабільного польоту з людиною та провели випробування.

«Це історична подія, це наступний етап евакуації поранених, до якого ми всі прийдемо. Тепер починається серйозна системна робота, щоб такі місії відбувалися постійно», — каже Напалм, командир відділення, програміст роти безпілотних наземних систем 92 ошбр.

Гексакоптером керував досвідчений дронар 2 механізованого батальйону 30 омбр на псевдо Чорний.

«Ми передали нашому побратиму спеціальну амуніцію, записали відеоінструкцію, як цим користуватися. Дуже тішуся, що все вдалося. Операція була гарно спланована, дуже багато людей було задіяно», — каже військовослужбовець.

Поранений піхотинець 30 омбр не просто чекав на допомогу, а й у надскладних умовах продовжував відбивати атаки ворога. Його успішно доправили до точки евакуації. Зараз він лікується та проходить реабілітацію. Його життя нічого не загрожує.

До операції долучилися воїни 92 ошбр, 30 омбр, 10 армійського корпусу та 14 омбр.

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

ЗСУ ударом дрона ліквідували полковника РФ, який зрадив Україну. Деталі

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Зброя незалежності: чи зможе Україна власними розробками переломити хід війни

Україна

Суспільство

Війна